

POKROK PUBLISHING CO.

vydává
POKROK ZÁPADU
a místní vydání

v Ústece pro Bolinec okres, Neb.; ve
Behuyler a Clarkson pro Colfax okres,
Neb.; ve Wilson, Kans., pro stát Kan-
sas; ve Cedar Rapids, Ia., pro stát
Iowa; v St. Paul a Minneapolis, Minn.,
pro stát Minnesota a v Tyndall, S. D.,
pro státy South a North Dakota.

Podplatné:
Pro Spojené Státy \$2.00. Pro Kanada
\$2.50. Do Evropy \$3.00 ročně.

Zásilky peněžní dětež se pomocí pe-
něžních poukázek (Money Order), ex-
pressních poukázek (Express Money
Orders), bankovních poukázek (Bank
Draft), nebo v registrovaném dopise.
Oznamujeme-li své přestěhování, udej-
te starou i novou adresu.
Dopisy z kruhu členství ochotní uve-
rečnicko. Musí být slušné, psané
bez úmyslného osobního pokřování a
podpísány plným jménem, ať již má
být v redakci utajeno, nebo s dopi-
sem uvěřeno.

45

TEUTONSKÝ CÍL NA VÝCHODĚ.

Člák rumunské vlády k ruské
mu pomoci, redukuje západní část
země, rychlý postup teutonských
vojáck v Bukovině — to vše n.
svědčuje bezprostřednímu nebe-
pečí pro hlavní město a patří
záleží se podpořovat další podma-
nění si Rumunska. To není řeč
před námi nemožno zadržet dle
ně, třeba by nás sebe více bo-
lejší nemuze se zde ztožňovat se
skutkem.

Postup armád Falkenbajmy
vých. a Mackensenových, každ.
manevr provedení s přesností a
dochvilnou vypořadavostí a přib-
lavý jako šepk šepu ve stroji slu-
si bez odporu navštívy výbornými
strategickými pohyby ve vále a
navigují, že Němci vrhli v po-
sledních dnech na Balkán nejlepší
své vojsko v počtu takových, po-
kud jenom mohli je odvolat z ji-
ných front. Když mělo dojít k
úplnému podmanění Rumunska
od teutonsko-bulharské armády,
válka by tím nebyla ještě rozhod-
nuta, právě tak ne jako ji neroz-
hodlo podmanění Srbska a spíše
by byla proloužena, než zkráče-
na — opak toho, co jsme všichni
soudili, když Rumunsko vsá-
lo do války. Ale podmanění Ru-
munska, jestliže vůbec k němu do-
jde, učinilo by centrální velonci
těžce přemožitelnými pány na
Balkánu — aspoň tak jak dnes si-
tuace nasvědčuje — a významu o
hrožení ruského postavení na
blízkém východě.

Mnohé vážné a vysvětlitelné
známky nasvědčují stále více a více,
že Německo jest si vědomo, že
nemuze zvládnout západ a že
Francie, právě tak jako Anglie
nemohou být zničeny. Další pu-
stování a dračování v Belgii a ve
mezích u Verdunu a na Somme
jsou pouze částí svědectví toho.
A následkem toho Německo obrátilo
a soustředilo své snahy ku svému
převratnému cíli na blízkém východě,
čl. který vlastně byl hlavním a
prvým podnětem války a pro který
dávno již pracovalo. Na blízké-
m východě chce si Německo na-
hradit nezdary na západě a vy-
chodě. Dokladem a důkazem ex-
plicitně proti Rumunskému dokazuje,
že jest něm více než trestající
výpravou. A oho hlásání plánu
výpravy rakousko-uherské
na teutonském státě a trůlnímu spíše
něz dualismu Rakousko-uherské
monarchie nasvědčuje zřejmě, ja-
ká že má být budoucí teutonská
politika a že má v plánu expan-
si na jih.

Bismarkova diplomatika stra-
tiege na Berlinském kongrese, na-
šel za účel vyvolávat nepřá-
telství proti Rusku proklamoval
ně Hesarská Rusku a po te navá-
záním aliance s Rumunskem, m-
la za úhel zbuzování bariery proti
ruskému postupu na pevnině na
Balkán a do Cařihradu. Rumun-
ské přeručení aliance a jeho ne-
úspěch při splnění účelu ohro-
valy zánu německou politiku na
blízkém východě. Ale podnětem
Rumunsko obnavilo by dle teu-
tonské plánu německou výho-
du, německý postup do An.

Porážkou ruské armády po-
skytuta aspoň dočasně, central-
ním veloncem Orientalská Armáda
do Cařihradu. Podmaněním Ru-
munska dostaly by čtyři další ze-
ložnění linie z Rakouska k Dunaji
a Bulharsku a odtud k Bospo-
ru, dráhy skrz Hermandstadt a
Keremati k Dunaji, linie z Buko-
viny do Constanzy a z Bukoviny
do Gabree a jižního Rumunska. A
dodatečné dráhy ty poskytnou
kontrolu Dunaje. Pomocí této do-
pravy rumunské bohatství v oleji
a obilí mohlo by býti rychle do-
praveno na místa, kdež by zjed-
nalo nitnou úlevu pro centrální
velonci. Pomocí Dunaje a Labu
Německo mohlo by pak poslat své
pomocky do Černého moře a tak
zakročiti ruskou, nikým nepre-
stávanou vládu v těchto vodách.
Taková jest možnost situace, jak
líže se na ni díváme s rye ne-
trálního stanoviska. Ze se podobá
ně stanovisko nemuze zamlouvat,
netřeba dokládati.

Dovoliti, aby Rumunsko sdílelo
osud Belgie, Srbska a Černo-Hory,
bylo by dalším příznivým spoje-
necké neprozřetelnosti a nepřipra-
venosti, jestliže ne trvajícího
netečnosti. Ale zde Rusko, jest o
hrožováno ve vlastním svém zá-
jmu a jesti ve vnitřní správě je-
ho nastaly kyžené změny, jak se
v posledních dnech oznamuje a ten-
toční přátelé ve vlastní vládě je-
ho byli odstraněni, douháme, že
situace nedopře tak daleko, jak
dnesní obavy nasvědčují. Bůž v
Rumunsku sruže se dnes k Rus-
ku samotnému a jeho starému
příteli. Jest to bůž, který Rus-
ko vede již po půl století proti
teutonskému Dražg nach Osten
Rumunska těšně stava se dnes rus-
kou nitností.

ČESKÁ ARMÁDA NA FRONTU

Zatím co česká Amerika nemá
téměř jiné povinnosti, než finan-
čně podporovati a vydělovati a-
le, vedenou našimi velkými vůdci
v Evropě již tisíce, ba desítky tisíc
věrných českých lidí, kteří poč-
to píli, že dala dnešní, kdy jedná se
o bytí či nebytí českého národa
vycházíme nejen občeti penězůch,
ale i občeti na krví a životech.
Ze nastala doba, kdy nitno je pro-
vlast naši bojovati a za ni umírat.
Ti, má-li konečně býti zblomeno
ně návidné jho habsburské a národ
nůž vyjíti z plamenu evropské
války čisté a osvobozené. Již ně-
kolikrát psali jsme, že z českých
zapleten na Rusi tvoří se dobro-
volnická česká armáda, která bu-
de poslána na frontu, aby čím
dříve výraz odporu českému proti
na — opak toho, co jsme všichni
soudili, když Rumunsko vsá-
lo do války. Ale podmanění Ru-
munska, jestliže vůbec k němu do-
jde, učinilo by centrální velonci
těžce přemožitelnými pány na
Balkánu — aspoň tak jak dnes si-
tuace nasvědčuje — a významu o
hrožení ruského postavení na
blízkém východě.

Mnohé vážné a vysvětlitelné
známky nasvědčují stále více a více,
že Německo jest si vědomo, že
nemuze zvládnout západ a že
Francie, právě tak jako Anglie
nemohou být zničeny. Další pu-
stování a dračování v Belgii a ve
mezích u Verdunu a na Somme
jsou pouze částí svědectví toho.
A následkem toho Německo obrátilo
a soustředilo své snahy ku svému
převratnému cíli na blízkém východě,
čl. který vlastně byl hlavním a
prvým podnětem války a pro který
dávno již pracovalo. Na blízké-
m východě chce si Německo na-
hradit nezdary na západě a vy-
chodě. Dokladem a důkazem ex-
plicitně proti Rumunskému dokazuje,
že jest něm více než trestající
výpravou. A oho hlásání plánu
výpravy rakousko-uherské
na teutonském státě a trůlnímu spíše
něz dualismu Rakousko-uherské
monarchie nasvědčuje zřejmě, ja-
ká že má být budoucí teutonská
politika a že má v plánu expan-
si na jih.

Bismarkova diplomatika stra-
tiege na Berlinském kongrese, na-
šel za účel vyvolávat nepřá-
telství proti Rusku proklamoval
ně Hesarská Rusku a po te navá-
záním aliance s Rumunskem, m-
la za úhel zbuzování bariery proti
ruskému postupu na pevnině na
Balkán a do Cařihradu. Rumun-
ské přeručení aliance a jeho ne-
úspěch při splnění účelu ohro-
valy zánu německou politiku na
blízkém východě. Ale podnětem
Rumunsko obnavilo by dle teu-
tonské plánu německou výho-
du, německý postup do An.

Porážkou ruské armády po-
skytuta aspoň dočasně, central-
ním veloncem Orientalská Armáda
do Cařihradu. Podmaněním Ru-
munska dostaly by čtyři další ze-
ložnění linie z Rakouska k Dunaji
a Bulharsku a odtud k Bospo-
ru, dráhy skrz Hermandstadt a
Keremati k Dunaji, linie z Buko-
viny do Constanzy a z Bukoviny
do Gabree a jižního Rumunska. A
dodatečné dráhy ty poskytnou
kontrolu Dunaje. Pomocí této do-
pravy rumunské bohatství v oleji
a obilí mohlo by býti rychle do-
praveno na místa, kdež by zjed-
nalo nitnou úlevu pro centrální
velonci. Pomocí Dunaje a Labu
Německo mohlo by pak poslat své
pomocky do Černého moře a tak
zakročiti ruskou, nikým nepre-
stávanou vládu v těchto vodách.
Taková jest možnost situace, jak
líže se na ni díváme s rye ne-
trálního stanoviska. Ze se podobá
ně stanovisko nemuze zamlouvat,
netřeba dokládati.

Dovoliti, aby Rumunsko sdílelo
osud Belgie, Srbska a Černo-Hory,
bylo by dalším příznivým spoje-
necké neprozřetelnosti a nepřipra-
venosti, jestliže ne trvajícího
netečnosti. Ale zde Rusko, jest o
hrožováno ve vlastním svém zá-
jmu a jesti ve vnitřní správě je-
ho nastaly kyžené změny, jak se
v posledních dnech oznamuje a ten-
toční přátelé ve vlastní vládě je-
ho byli odstraněni, douháme, že
situace nedopře tak daleko, jak
dnesní obavy nasvědčují. Bůž v
Rumunsku sruže se dnes k Rus-
ku samotnému a jeho starému
příteli. Jest to bůž, který Rus-
ko vede již po půl století proti
teutonskému Dražg nach Osten
Rumunska těšně stava se dnes rus-
kou nitností.

Čech, a tom svěděl nejlépe dopis
jednoho z těchto vojů, bývalé-
ho zajate, jenž tyto dny psal do
Ameriky svému příteli. V dopise
tom, otištěném v "Den. Hlasate-
li," praví:

"Na frontě, dne 8. října 1916.
Teď se nacházíme již v pevném
úste a to v místě, kde opět sly-
ším houkání děl, zvláště to bu-
dn. Žijí teď v pluku, ale ne Ra-
kouskem. Pluk náš je rye če-
ským. Jsem nyní českým vojínem,
eoz vždy bylo mým nepřítel-
ním příjímím. Jít jako český voják
v boj proti úhlavému našim ne-
přítelům Germánům ať již tě-
ským nebo našim. Jsme tu nyní
dva české pluky a více jak pluk
našich jest poslán v Kijev. A ko-
lik nás čeká již jesti v táboroch
na zavolaní svazu, aby se přiblí-
sili do zač. dobrovolen českých
těžko říci. Doufám pevně, že se
nám podaří Němce zabít. Do-
jevíme tím i toho, že se nebudou již
rozhledovati v Čechách a na Mo-
ravy. Misto kde se nacházíme, Ti
nepíší, poněvadž ne nesmějí psá-
ti z toho, co se týká vojenských
věcí. Jsme tu všichni jen za po-
viností, kterou poručujeme k své
družbě vlasti. Teším se na okamžik,
kdy se s tohou sejdou a mi —
z svobodu."

Jiný český bojovník píše s Ki-
jeva: "Kijev, dne 19. srpna 1916.
Dne 8. slavíme velký národní
svátek. Odjždíme na posil. Před
býh Ti vidět nás, jak veselé a
nitně ze zvuku naší české hudby
se ubíráme na nádhru, zmožoz za
nájemk dohru očistíme se na trů-
ti. Kievska divočata ozdobila nás
v přírodě, což se pěkně vyjma.
Budu-li muset psáti z fronty, řek-
nu vše. Ti vyplí. Teším se na oka-
mžik, kdy se zbavím a rye znovu
objevím do naší vesnice, ale ne jak
voják rakouský, ale jako voják
český."

"Vzhru do boje za naši samo-
státnost" musí dnes býti heslem
každého Čecha. Před býh Ti ví
dět nás, pluk květin, obrátit se na
brádu, Týn J."

Které české krde by se neza-
choválo při čtení těchto prosťech,
ale českou odvahou a láskou k
zdepané otěně dýchajících řád-
ku! A člověku je stydno, když
ví, má-li konečně býti zblomeno
ně návidné jho habsburské a národ
nůž vyjíti z plamenu evropské
války čisté a osvobozené. Již ně-
kolikrát psali jsme, že z českých
zapleten na Rusi tvoří se dobro-
volnická česká armáda, která bu-
de poslána na frontu, aby čím
dříve výraz odporu českému proti
na — opak toho, co jsme všichni
soudili, když Rumunsko vsá-
lo do války. Ale podmanění Ru-
munska, jestliže vůbec k němu do-
jde, učinilo by centrální velonci
těžce přemožitelnými pány na
Balkánu — aspoň tak jak dnes si-
tuace nasvědčuje — a významu o
hrožení ruského postavení na
blízkém východě.

Mnohé vážné a vysvětlitelné
známky nasvědčují stále více a více,
že Německo jest si vědomo, že
nemuze zvládnout západ a že
Francie, právě tak jako Anglie
nemohou být zničeny. Další pu-
stování a dračování v Belgii a ve
mezích u Verdunu a na Somme
jsou pouze částí svědectví toho.
A následkem toho Německo obrátilo
a soustředilo své snahy ku svému
převratnému cíli na blízkém východě,
čl. který vlastně byl hlavním a
prvým podnětem války a pro který
dávno již pracovalo. Na blízké-
m východě chce si Německo na-
hradit nezdary na západě a vy-
chodě. Dokladem a důkazem ex-
plicitně proti Rumunskému dokazuje,
že jest něm více než trestající
výpravou. A oho hlásání plánu
výpravy rakousko-uherské
na teutonském státě a trůlnímu spíše
něz dualismu Rakousko-uherské
monarchie nasvědčuje zřejmě, ja-
ká že má být budoucí teutonská
politika a že má v plánu expan-
si na jih.

Bismarkova diplomatika stra-
tiege na Berlinském kongrese, na-
šel za účel vyvolávat nepřá-
telství proti Rusku proklamoval
ně Hesarská Rusku a po te navá-
záním aliance s Rumunskem, m-
la za úhel zbuzování bariery proti
ruskému postupu na pevnině na
Balkán a do Cařihradu. Rumun-
ské přeručení aliance a jeho ne-
úspěch při splnění účelu ohro-
valy zánu německou politiku na
blízkém východě. Ale podnětem
Rumunsko obnavilo by dle teu-
tonské plánu německou výho-
du, německý postup do An.

Porážkou ruské armády po-
skytuta aspoň dočasně, central-
ním veloncem Orientalská Armáda
do Cařihradu. Podmaněním Ru-
munska dostaly by čtyři další ze-
ložnění linie z Rakouska k Dunaji
a Bulharsku a odtud k Bospo-
ru, dráhy skrz Hermandstadt a
Keremati k Dunaji, linie z Buko-
viny do Constanzy a z Bukoviny
do Gabree a jižního Rumunska. A
dodatečné dráhy ty poskytnou
kontrolu Dunaje. Pomocí této do-
pravy rumunské bohatství v oleji
a obilí mohlo by býti rychle do-
praveno na místa, kdež by zjed-
nalo nitnou úlevu pro centrální
velonci. Pomocí Dunaje a Labu
Německo mohlo by pak poslat své
pomocky do Černého moře a tak
zakročiti ruskou, nikým nepre-
stávanou vládu v těchto vodách.
Taková jest možnost situace, jak
líže se na ni díváme s rye ne-
trálního stanoviska. Ze se podobá
ně stanovisko nemuze zamlouvat,
netřeba dokládati.

Dovoliti, aby Rumunsko sdílelo
osud Belgie, Srbska a Černo-Hory,
bylo by dalším příznivým spoje-
necké neprozřetelnosti a nepřipra-
venosti, jestliže ne trvajícího
netečnosti. Ale zde Rusko, jest o
hrožováno ve vlastním svém zá-
jmu a jesti ve vnitřní správě je-
ho nastaly kyžené změny, jak se
v posledních dnech oznamuje a ten-
toční přátelé ve vlastní vládě je-
ho byli odstraněni, douháme, že
situace nedopře tak daleko, jak
dnesní obavy nasvědčují. Bůž v
Rumunsku sruže se dnes k Rus-
ku samotnému a jeho starému
příteli. Jest to bůž, který Rus-
ko vede již po půl století proti
teutonskému Dražg nach Osten
Rumunska těšně stava se dnes rus-
kou nitností.

Na frontě, dne 8. října 1916.
Teď se nacházíme již v pevném
úste a to v místě, kde opět sly-
ším houkání děl, zvláště to bu-
dn. Žijí teď v pluku, ale ne Ra-
kouskem. Pluk náš je rye če-
ským. Jsem nyní českým vojínem,
eoz vždy bylo mým nepřítel-
ním příjímím. Jít jako český voják
v boj proti úhlavému našim ne-
přítelům Germánům ať již tě-
ským nebo našim. Jsme tu nyní
dva české pluky a více jak pluk
našich jest poslán v Kijev. A ko-
lik nás čeká již jesti v táboroch
na zavolaní svazu, aby se přiblí-
sili do zač. dobrovolen českých
těžko říci. Doufám pevně, že se
nám podaří Němce zabít. Do-
jevíme tím i toho, že se nebudou již
rozhledovati v Čechách a na Mo-
ravy. Misto kde se nacházíme, Ti
nepíší, poněvadž ne nesmějí psá-
ti z toho, co se týká vojenských
věcí. Jsme tu všichni jen za po-
viností, kterou poručujeme k své
družbě vlasti. Teším se na okamžik,
kdy se s tohou sejdou a mi —
z svobodu."

Jiný český bojovník píše s Ki-
jeva: "Kijev, dne 19. srpna 1916.
Dne 8. slavíme velký národní
svátek. Odjždíme na posil. Před
býh Ti vidět nás, jak veselé a
nitně ze zvuku naší české hudby
se ubíráme na nádhru, zmožoz za
nájemk dohru očistíme se na trů-
ti. Kievska divočata ozdobila nás
v přírodě, což se pěkně vyjma.
Budu-li muset psáti z fronty, řek-
nu vše. Ti vyplí. Teším se na oka-
mžik, kdy se zbavím a rye znovu
objevím do naší vesnice, ale ne jak
voják rakouský, ale jako voják
český."

"Vzhru do boje za naši samo-
státnost" musí dnes býti heslem
každého Čecha. Před býh Ti ví
dět nás, pluk květin, obrátit se na
brádu, Týn J."

Které české krde by se neza-
choválo při čtení těchto prosťech,
ale českou odvahou a láskou k
zdepané otěně dýchajících řád-
ku! A člověku je stydno, když
ví, má-li konečně býti zblomeno
ně návidné jho habsburské a národ
nůž vyjíti z plamenu evropské
války čisté a osvobozené. Již ně-
kolikrát psali jsme, že z českých
zapleten na Rusi tvoří se dobro-
volnická česká armáda, která bu-
de poslána na frontu, aby čím
dříve výraz odporu českému proti
na — opak toho, co jsme všichni
soudili, když Rumunsko vsá-
lo do války. Ale podmanění Ru-
munska, jestliže vůbec k němu do-
jde, učinilo by centrální velonci
těžce přemožitelnými pány na
Balkánu — aspoň tak jak dnes si-
tuace nasvědčuje — a významu o
hrožení ruského postavení na
blízkém východě.

Mnohé vážné a vysvětlitelné
známky nasvědčují stále více a více,
že Německo jest si vědomo, že
nemuze zvládnout západ a že
Francie, právě tak jako Anglie
nemohou být zničeny. Další pu-
stování a dračování v Belgii a ve
mezích u Verdunu a na Somme
jsou pouze částí svědectví toho.
A následkem toho Německo obrátilo
a soustředilo své snahy ku svému
převratnému cíli na blízkém východě,
čl. který vlastně byl hlavním a
prvým podnětem války a pro který
dávno již pracovalo. Na blízké-
m východě chce si Německo na-
hradit nezdary na západě a vy-
chodě. Dokladem a důkazem ex-
plicitně proti Rumunskému dokazuje,
že jest něm více než trestající
výpravou. A oho hlásání plánu
výpravy rakousko-uherské
na teutonském státě a trůlnímu spíše
něz dualismu Rakousko-uherské
monarchie nasvědčuje zřejmě, ja-
ká že má být budoucí teutonská
politika a že má v plánu expan-
si na jih.

Čech, a tom svěděl nejlépe dopis
jednoho z těchto vojů, bývalé-
ho zajate, jenž tyto dny psal do
Ameriky svému příteli. V dopise
tom, otištěném v "Den. Hlasate-
li," praví:

"Na frontě, dne 8. října 1916.
Teď se nacházíme již v pevném
úste a to v místě, kde opět sly-
ším houkání děl, zvláště to bu-
dn. Žijí teď v pluku, ale ne Ra-
kouskem. Pluk náš je rye če-
ským. Jsem nyní českým vojínem,
eoz vždy bylo mým nepřítel-
ním příjímím. Jít jako český voják
v boj proti úhlavému našim ne-
přítelům Germánům ať již tě-
ským nebo našim. Jsme tu nyní
dva české pluky a více jak pluk
našich jest poslán v Kijev. A ko-
lik nás čeká již jesti v táboroch
na zavolaní svazu, aby se přiblí-
sili do zač. dobrovolen českých
těžko říci. Doufám pevně, že se
nám podaří Němce zabít. Do-
jevíme tím i toho, že se nebudou již
rozhledovati v Čechách a na Mo-
ravy. Misto kde se nacházíme, Ti
nepíší, poněvadž ne nesmějí psá-
ti z toho, co se týká vojenských
věcí. Jsme tu všichni jen za po-
viností, kterou poručujeme k své
družbě vlasti. Teším se na okamžik,
kdy se s tohou sejdou a mi —
z svobodu."

Jiný český bojovník píše s Ki-
jeva: "Kijev, dne 19. srpna 1916.
Dne 8. slavíme velký národní
svátek. Odjždíme na posil. Před
býh Ti vidět nás, jak veselé a
nitně ze zvuku naší české hudby
se ubíráme na nádhru, zmožoz za
nájemk dohru očistíme se na trů-
ti. Kievska divočata ozdobila nás
v přírodě, což se pěkně vyjma.
Budu-li muset psáti z fronty, řek-
nu vše. Ti vyplí. Teším se na oka-
mžik, kdy se zbavím a rye znovu
objevím do naší vesnice, ale ne jak
voják rakouský, ale jako voják
český."

"Vzhru do boje za naši samo-
státnost" musí dnes býti heslem
každého Čecha. Před býh Ti ví
dět nás, pluk květin, obrátit se na
brádu, Týn J."

Které české krde by se neza-
choválo při čtení těchto prosťech,
ale českou odvahou a láskou k
zdepané otěně dýchajících řád-
ku! A člověku je stydno, když
ví, má-li konečně býti zblomeno
ně návidné jho habsburské a národ
nůž vyjíti z plamenu evropské
války čisté a osvobozené. Již ně-
kolikrát psali jsme, že z českých
zapleten na Rusi tvoří se dobro-
volnická česká armáda, která bu-
de poslána na frontu, aby čím
dříve výraz odporu českému proti
na — opak toho, co jsme všichni
soudili, když Rumunsko vsá-
lo do války. Ale podmanění Ru-
munska, jestliže vůbec k němu do-
jde, učinilo by centrální velonci
těžce přemožitelnými pány na
Balkánu — aspoň tak jak dnes si-
tuace nasvědčuje — a významu o
hrožení ruského postavení na
blízkém východě.

Mnohé vážné a vysvětlitelné
známky nasvědčují stále více a více,
že Německo jest si vědomo, že
nemuze zvládnout západ a že
Francie, právě tak jako Anglie
nemohou být zničeny. Další pu-
stování a dračování v Belgii a ve
mezích u Verdunu a na Somme
jsou pouze částí svědectví toho.
A následkem toho Německo obrátilo
a soustředilo své snahy ku svému
převratnému cíli na blízkém východě,
čl. který vlastně byl hlavním a
prvým podnětem války a pro který
dávno již pracovalo. Na blízké-
m východě chce si Německo na-
hradit nezdary na západě a vy-
chodě. Dokladem a důkazem ex-
plicitně proti Rumunskému dokazuje,
že jest něm více než trestající
výpravou. A oho hlásání plánu
výpravy rakousko-uherské
na teutonském státě a trůlnímu spíše
něz dualismu Rakousko-uherské
monarchie nasvědčuje zřejmě, ja-
ká že má být budoucí teutonská
politika a že má v plánu expan-
si na jih.

Bismarkova diplomatika stra-
tiege na Berlinském kongrese, na-
šel za účel vyvolávat nepřá-
telství proti Rusku proklamoval
ně Hesarská Rusku a po te navá-
záním aliance s Rumunskem, m-
la za úhel zbuzování bariery proti
ruskému postupu na pevnině na
Balkán a do Cařihradu. Rumun-
ské přeručení aliance a jeho ne-
úspěch při splnění účelu ohro-
valy zánu německou politiku na
blízkém východě. Ale podnětem
Rumunsko obnavilo by dle teu-
tonské plánu německou výho-
du, německý postup do An.

Porážkou ruské armády po-
skytuta aspoň dočasně, central-
ním veloncem Orientalská Armáda
do Cařihradu. Podmaněním Ru-
munska dostaly by čtyři další ze-
ložnění linie z Rakouska k Dunaji
a Bulharsku a odtud k Bospo-
ru, dráhy skrz Hermandstadt a
Keremati k Dunaji, linie z Buko-
viny do Constanzy a z Bukoviny
do Gabree a jižního Rumunska. A
dodatečné dráhy ty poskytnou
kontrolu Dunaje. Pomocí této do-
pravy rumunské bohatství v oleji
a obilí mohlo by býti rychle do-
praveno na místa, kdež by zjed-
nalo nitnou úlevu pro centrální
velonci. Pomocí Dunaje a Labu
Německo mohlo by pak poslat své
pomocky do Černého moře a tak
zakročiti ruskou, nikým nepre-
stávanou vládu v těchto vodách.
Taková jest možnost situace, jak
líže se na ni díváme s rye ne-
trálního stanoviska. Ze se podobá
ně stanovisko nemuze zamlouvat,
netřeba dokládati.

Dovoliti, aby Rumunsko sdílelo
osud Belgie, Srbska a Černo-Hory,
bylo by dalším příznivým spoje-
necké neprozřetelnosti a nepřipra-
venosti, jestliže ne trvajícího
netečnosti. Ale zde Rusko, jest o
hrožováno ve vlastním svém zá-
jmu a jesti ve vnitřní správě je-
ho nastaly kyžené změny, jak se
v posledních dnech oznamuje a ten-
toční přátelé ve vlastní vládě je-
ho byli odstraněni, douháme, že
situace nedopře tak daleko, jak
dnesní obavy nasvědčují. Bůž v
Rumunsku sruže se dnes k Rus-
ku samotnému a jeho starému
příteli. Jest to bůž, který Rus-
ko vede již po půl století proti
teutonskému Dražg nach Osten
Rumunska těšně stava se dnes rus-
kou nitností.

Na frontě, dne 8. října 1916.
Teď se nacházíme již v pevném
úste a to v místě, kde opět sly-
ším houkání děl, zvláště to bu-
dn. Žijí teď v pluku, ale ne Ra-
kouskem. Pluk náš je rye če-
ským. Jsem nyní českým vojínem,
eoz vždy bylo mým nepřítel-
ním příjímím. Jít jako český voják
v boj proti úhlavému našim ne-
přítelům Germánům ať již tě-
ským nebo našim. Jsme tu nyní
dva české pluky a více jak pluk
našich jest poslán v Kijev. A ko-
lik nás čeká již jesti v táboroch
na zavolaní svazu, aby se přiblí-
sili do zač. dobrovolen českých
těžko říci. Doufám pevně, že se
nám podaří Němce zabít. Do-
jevíme tím i toho, že se nebudou již
rozhledovati v Čechách a na Mo-
ravy. Misto kde se nacházíme, Ti
nepíší, poněvadž ne nesmějí psá-
ti z toho, co se týká vojenských
věcí. Jsme tu všichni jen za po-
viností, kterou poručujeme k své
družbě vlasti. Teším se na okamžik,
kdy se s tohou sejdou a mi —
z svobodu."

Jiný český bojovník píše s Ki-
jeva: "Kijev, dne 19. srpna 1916.
Dne 8. slavíme velký národní
svátek. Odjždíme na posil. Před
býh Ti vidět nás, jak veselé a
nitně ze zvuku naší české hudby
se ubíráme na nádhru, zmožoz za
nájemk dohru očistíme se na trů-
ti. Kievska divočata ozdobila nás
v přírodě, což se pěkně vyjma.
Budu-li muset psáti z fronty, řek-
nu vše. Ti vyplí. Teším se na oka-
mžik, kdy se zbavím a rye znovu
objevím do naší vesnice, ale ne jak
voják rakouský, ale jako voják
český."

"Vzhru do boje za naši samo-
státnost" musí dnes býti heslem
každého Čecha. Před býh Ti ví
dět nás, pluk květin, obrátit se na
brádu, Týn J."

Které české krde by se neza-
choválo při čtení těchto prosťech,
ale českou odvahou a láskou k
zdepané otěně dýchajících řád-
ku! A člověku je stydno, když
ví, má-li konečně býti zblomeno
ně návidné jho habsburské a národ
nůž vyjíti z plamenu evropské
války čisté a osvobozené. Již ně-
kolikrát psali jsme, že z českých
zapleten na Rusi tvoří se dobro-
volnická česká armáda, která bu-
de poslána na frontu, aby čím
dříve výraz odporu českému proti
na — opak toho, co jsme všichni